

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

5. Severitas cum clementia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

Odium, quod in Paridem Trojanum concepit; in totam gentem effudit. Tota irarum causa *fastus*, quo inflata, concoquere non potuit sententiam illam Páridis, quam in trium dearum, pro formae prærogativa disceptantium, pro Venere contra Junonem & Palladem tulit. Mira res! femina tantò plerumque est nocentior, quantò imbellior. Scimus, quantæ sæpe calamitates in provincias ab hoc sexu invectæ sint, aut invehenda fuissent, nisi providentia gubernantium imminentis exitium avertisset. Quas turbas dederunt in Francia Brunehildis & Fredegundis? Quas in Iudæa Attalia & Alexandra? quas in Ægypto Cleopatra? quas in Bohemia Drahomira? quas in Germania mater Caroci, aliaque alibi?

IV. (d) Neptunus post deprehensam primariam concitationis causam, quæ Juno fuit, in adjutores ejus tempestatis vigilem oculum conjectit. Et hi quidem fuerunt Venti. Quid igitur? an lente aspexit tumultuantes in regno suo? minimè gentium. Né morâ cresceret periculum; turbulentia capita in jus accersit; præ aliis

Eurum ad se, Zephyrumque vocat.

Et ad meritas poenas depositit; sed mox severitati miscet clemenciam, nam

V. (e) Pro poena eos acerrimè increpat, & ad Æolum Regem suum exterminat, cum gravissima interminatione, si reddituri essent. Quantâ vis in verbis istis:

Tantâne vos generis tentuit fiducia vestri?

Jam cœlum, terrâaque meo sire numine Venti

Miscere, & tantas audetis tollere moles?

Quos ego &c.

Post mihi non simili poena commissa luetis.

En quo verborum pondere tumidos Ventorum sp̄iritus deprimit: quomodo retundit audaciam è confidentia generis haustam, erant enim *Astræi* gigantis, & *Aurore* filii. Et cùm pater unus ex illis fuerit, qui ex *Tellure* orti, arma superis impia moverunt, quam sibi fiduciam sumerent ad regnum alienum invadendum pessimo genere orti? Exagitationi addit minas, ut sciant, quem læserint, & cui vires suffpetant ad ultionem de maleficiis expetendam.

VI. (f) Apparet summa imperantis auctoritas. Nam cùm dixisset, *maturate fugam*, ocyùs illi se proripuerunt, marisque reddit tranquillitas. Quibus rebus exprimitur, quâ prudentiâ, fortitudine, & potestate præditos esse oporteat magistratus supremos, si quid turbetur

D d d z

in

(d) *Injustitia Principis.* (e) *Severitas cum clementia.* (f) *Auctoritas Principis.*